

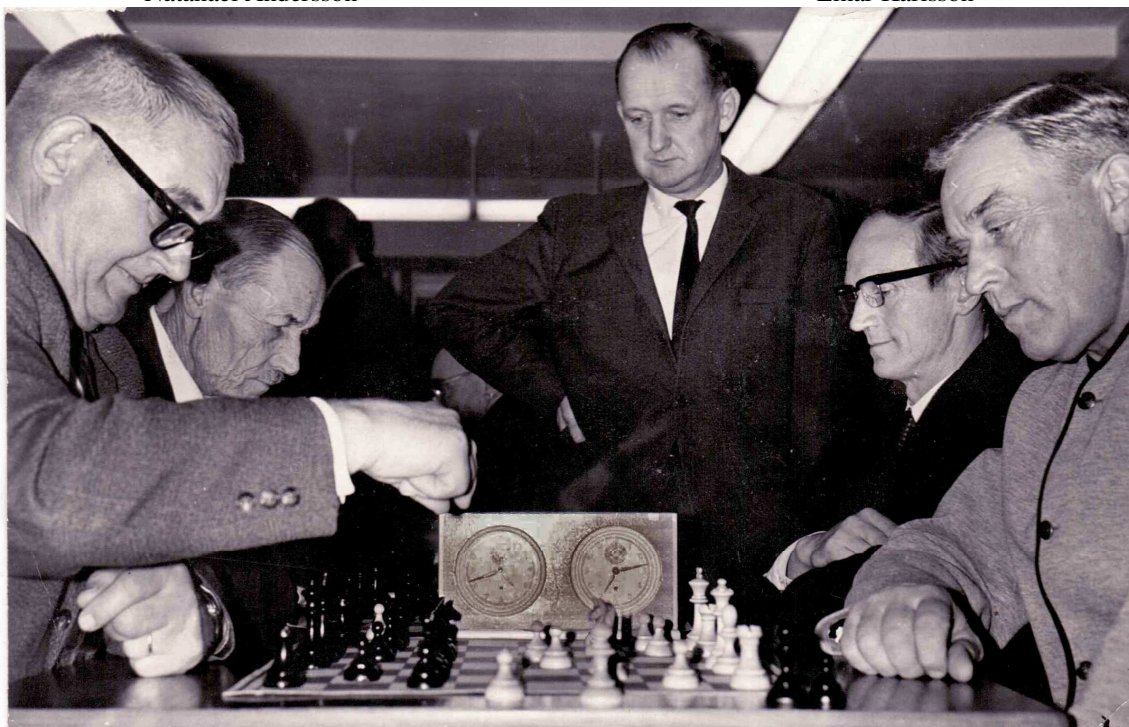
Gustaf Svensson

Gösta Carlsson

Helge Mattson

Natanael Andersson

Einar Karlsson

Avskrift av Gösta Carlssons anteckningar:

I slutet av tjugotalet var inte fritidsaktiviteterna så vittomfattande som i våra dagar. TV var inte tänkbar och radion hade födslovåndor. Folk umgicks mera, gick till varandra och spelade kort. Ett spel som var väldigt populärt på den tiden var Priffe. Det spelades i nästan varenda stuga. I Vinbergs Samhälle, Töringe By och Hellerup fanns ett gäng som ambulerade mellan gårdarna. Ifrån Töringe kom Albert Carlsson med sönerna Yngve, Einar, Gustav, Arvid och Sten. Från Grubbagård hade vi Håkan och Göte Andersson, Ivar Johansson från Slätteberg, bröderna Carl och Gustaf Svensson från Hellerup samt Anders Johansson med sönerna Erik och Erland från Dalsgård. Från Samhället kom snickerifabrikören Gunnar Andersson, vägmästare Gösta Larsson, stinsen Hugo Hansson med sonen Gunnar, lantbrukare Nils Johansson samt smeden Adolf Carlsson med sönerna Olof och Calle.

De gick sålunda till varandra, De äldre spelade helst Priffe, men kunde ändå vara anmälda till de yngres schackturnering. Stinsens pojke Gunnar fick enligt Calle Carlsson spela sin pappas turneringsparti när stinsen inte kunde avbryta Priffen.

1929 byggde en man vid namn Bernhard Bengtsson en villa. Han gjorde det mesta själv och när man träffade honom ute i Samhället sade han att han skulle till Tomten. När huset var färdigt startade han ett café som döptes till Jenny Bengtssons Café efter hans hustru. Det var emellertid inte många som visste om det namnet – i vardagligt tal blev det Tomten. Den blev Vinbergs SS (som grundades i slutet av tjugotalet) tillhåll under hela trettioalet.

Den första styrelsens ordförande blev Gustaf Svensson i Hellerup. Övriga styrelsemedlemmar är svårt att få reda på, men att Gunnar Andersson var en av eldsjälarna är ganska troligt. Något större utbyte med andra klubbar förekom då endast sporadiskt. Gustav Johansson i Hässlås var på besök och spelade simultan. Han vann nästan samtliga partier. Nämnas bör att vid den här tiden spelade Gustav med i Falkenbergs Schackklubb. Gustavs framgångar sporrade skollärare Ginsthammar i Ljungby att undervisa ungdomar i schack.

Lokalerna på Tomten var inte stora, men medlemsantalet var stort. Klubben hade över femtio medlemmar som fick trängas om det knappa utrymmet. Trivseln var emellertid hög. Vi småpojkar i Samhället missade inte tillfället att få vara med. Många gånger blev vi åthutade av Bernard. Han gick omkring bland spelarna och rökte sin stora pipa med stångtobak och höll ett vakande öga på oss yngre killar.

Matcher mot Skrea, Heberg och Falkenbergs klubbar förekom med jämna mellanrum. Ett minne har jag från en match mot Falkenberg på Grand Hotell 1933. Vi var tjugofem spelare i vardera laget och jag placerades vid sista bordet. Min motståndare befanns vara en äldre herre i sextioårsåldern vid namn Aron En. I hans ålder har man vuxit ifrån ”skolmatten”, men som trettonåring ville man avsluta så fort som möjligt. Alla hade inte intagit sina platser förrän Aron En var matt. Han reste sig, tackade och försvann. Vi ledde matchen, men slutresultatet kommer jag inte ihåg..

Hässlåskillarna hade nu kommit med i Vinbergs SS. Turneringar spelades under ordnade former. Gustav Johansson var klubbens förstabordsspelare. I mitten av

trertioalet kom en färgstark spelare vid namn Natanael Andersson med i klubben. Han jobbade hos Karl Larsson i Jonstorp vilken även tillhörde sällskapet. Natanael var en mycket lärd herre som man inte kunde slå på fingrarna hur som helst. Vi hade en pokal uppsatt mellan Falkenberg och Vinberg vilken tillföll det lag som först vunnit tre matcher. Vinberg vann första och andra matcherna. När tredje matchen skulle spelas krånglade Falkenbergs lagledare till matchdatum vid flera tillfällen. Natanael anmälde förfaringssättet till Sveriges Schackförbund och pokalen tilldömdes Vinberg.

Klubben anslöt sig år 1935 till Sveriges Schackförbund, pokalmatcherna spelades 1938, 1939 och 1940. 1940 beslutade styrelsen att ansluta klubben till Hallands Schackförbund. En av initiativtagarna var Natanael Andersson. Han blev respekterad av alla övriga hallandsspelare. Han var som tidigare nämnts alltid påläst och den som gick i polemik med Natanael drog ganska ofta kortaste strået. Och att spela mot Natanael gick inte bra om man tillämpade teorin. Han kunde varje spelöppning hur långt som helst. Därför erfor vi, att om man avvek från teorin, då var Nalle inte så svår att tas med. Han sa då alltid: "kan det hålla?". Ibland höll det.

Ja, nu började Hallandsserierna ta form. Vi kom med i första divisionen med vårt A-lag som på den tiden bestod av följande tio man: Gustav Johansson, Einar Dahnberg, Natanael Andersson, Torsten Johansson, Gösta Carlsson, Gunnar Svensson, Ragnar Persson, Nils Karlsson, Helge Mattsson och bröderna Einar och Sten Carlsson.

Den tredje oktober 1940 bildade Morup en schackklubb som vi hade mycket utbyte med. Kriget hade brutit ut och många av våra spelare fick lämna sina hemorter och tjäna forsterlandet långt hemifrån. Turneringarna blev stympade och styrelseposterna varierade flitigt. Det var de äldre som under detta fyrtiotal fick hålla klubben vid liv och det gjorde de med den äran. Lagets placeringar 3:a -41 och -43, 4:a -42 och -44, 2:a -45, -46 och -47 samt serieseger 1948. Laget som blev hallandsmästare 1948 bestod av följande mannar: Gustav Johansson, Einar Dahnberg, Torsten Johansson, Helge Mattsson, Gunnar Svensson, Nils Bengtsson, Vidar Carlsson, Ingemar Carlsson och Natanael Andersson.

Femtioalet blev ett besvärligt år för klubben. En bridgeklubb bildades i Vinberg. Många av våra mest trofasta medlemmar gick med i bridgeklubben. Vi hade

samma spelkvällar. Jag kommer ihåg den första träningskvällen 1953 på Vinbergs Pensionat. Stora lokalen var fullsatt med bridgespelare. Schackklubben blev hänvisade till kapprummet. Vi var inte mer än tre spelare den kvällen, Vidar, Ingemar och Gösta Carlsson. Det var tre dystra herrar som dvaldes bland ytterrockar och galoscher. Vi hade våra funderingar om nedläggning av klubben. Nu var goda råd dyra. Vi bestämde oss för att satsa på ungdomarna. Många yngre killar kom till klubben den säsongen och bridgespelarna övergav inte sin gamla klubb, utan vi kunde med vissa svårigheter hålla igång klubben. 1954 firade vi våra tjugofem år med en festlighet på pensionatet. Hallands Schackförbunds ordförande Fritz Andersson var inbjuden och i sitt tal sa han bland annat så här: Jag hör att även Ni har blivit angripna av den svåra folksjukdomen Bridge. Nu skall Ni inte ge tappt. En sådan farsot ebbar snart ut och som jag förstår måste Ni lägga manken till och då överlever Ni säkert. Detta var en sporre för oss att arbeta vidare och vår ungdomsverksamhet slog väl ut. Våra placeringar blev -50 och -52 fjärde plats, -51 -55 och -58 femte plats och -54 -56 och -57 sjätte plats. -53 och -59 var två bottenår, då vi inte blev bättre än sju.

Gustav Johansson avgick 1954 som ordförande och efterträddes av Gösta Carlsson. Kassören Edvin Bengtsson efterträddes av Allan Petersson. Dessa båda skulle sedan bli parhästar i nära trettio år.

1959-60 avgick en av klubbens genom åren finaste medlem som sekreterare, nämligen Helge Mattsson. Helge var alltid positiv till det mesta. Lätt att samarbeta med och en läromästare för oss mera orutinerade styrelsemedlemmar. Helge hade pondus, och när han yttrade sig blev han alltid respekterad. Hans protokoll var alltid perfekta. Efter sjutton år som sekreterare tyckte han att någon ny borde överta hans jobb. Denna nye blev Torsten Andersson. Jag utnämnde i början Gunnar Andersson till eldsjäl på trettio- och fyrtiotalen. Torsten blev eldsjäl från början av 60-talet fram till 1988. Hur många timmar han lagt ner på lottförsäljning och ungdomsverksamhet vet han säkert inte själv. Att det blev många år är helt klart.

Jag nämnde tidigare att Morup bildade sin schackklubb den 3 oktober 1940. Den första styrelsen bestod av följande: Gustav Svensson, Ivar Bengtsson, Evert Larsson, Olof Larsson samt Vidar Carlsson. Medlemsavgiften bestämdes till en krona.

Gustav Svensson och Evert Larsson försvann ur styrelsen efter två år. Kriget rasade runt om oss och inkallelserna duggade tätt. Detta var väl en av anledningarna till deras avhopp.

År 1965 förlorade klubben sin genom tiderna bästa spelare, nämligen Gustav Johansson. Han omkom på Lindhult där han höll på med takarbete. En eternitplatta rök sönder och Gustav föll ett tiotal meter ner på ett betonggolv. Citat ur årberättelsen 1965: *Klubben har emellertid inte enbart haft framgångar. Vårt föredöme och vår gode kamrat Gustav Johansson rycktes helt plötsligt bort genom en olyckshändelse. Gustav var en utav klubbens ivrigaste och bästa spelare genom tiderna. Han var inte frånvarande en enda säsong på hela tiden klubben verkat sedan 1930. Saknaden blir svår och hans plats svår att ersätta, och vi kommer alltid att bevara honom i vårt minne.*

Styrelsemedlemmar i Morups SK 1940-1960:

Ordf.	Gustav Svensson
	Vidar Carlsson
	Gustav Nilsson
	Harry Larsson
	Bertil Johansson
	Yngve Larsson
	Yngve Carlsson
V.ordf.	Olof Larsson
	Harry Larsson
	Vidar Carlsson
	Ivar Bengtsson
	Evert Johansson
	Bertil Johansson
	Nils Nilsson
	Arne Svensson
	Erik Nilsson

Sekr. Yngve Larsson
Evert Larsson
Bertil Johansson
Erik Johansson
Allan Karlsson
Yngve Carlsson
Olof Larsson
Göte Svensson
Ivar Svensson
Uno Nilsson
Viktor Larsson
Kassör Ivar Bengtsson
Vidar Carlsson
Nils Nilsson
Erik Andersson
Arvid Larsson
Erik Nilsson
Yngve Larsson
Matr.förv. Vidar Carlsson
Viktor Larsson
Harry Larsson
Olof Larsson
Karl E. Pettersson
Erik Andersson
Nils Nilsson
Ivar Svensson
Yngve Carlsson
Bertil Svensson
Evert Johansson